

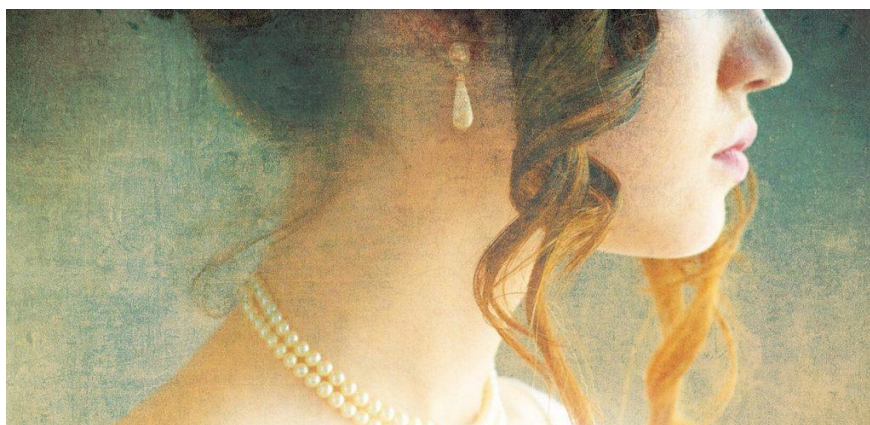
Θάνος Κονδύλης: συνέντευξη στην Μαρία Τσακίρη

247 Views July 03, 2019 [No Comments](#) [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ](#) Admin

Συγγραφέας του βιβλίου «Η Δούκισσα της Πλακεντίας» – Εκδόσεις «Ψυχογιός»

Μια σπουδαία γυναίκα. Ένας άνθρωπος ιδιαίτερος αλλά και ερωτικός, που λάτρεψε την Ελλάδα και αγωνίστηκε γι' αυτήν. Μια ευαίσθητη δούκισσα, που βοήθησε τους Έλληνες κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821 αλλά δεν έχει καταγραφεί στους εθνικούς μας ευεργέτες. Μια λαμπρή προσωπικότητα που όλοι έχουμε ακούσει το όνομά της αλλά ίσως λίγοι γνωρίζουμε την πολύ ενδιαφέρουσα και γεμάτη περιπέτειες ιστορία της. «**Η Δούκισσα της Πλακεντίας**» και η ζωή της εντυπωσίασε τόσο πολύ τον **Θάνο Κονδύλη**, ώστε αφιέρωσε για εκείνη δύο χρόνια έρευνας και συγγραφής, για να μας δώσει ένα ολοκληρωμένο μυθιστόρημα, μέσα από το οποίο περνάει το μήνυμα πως «*το κράτος οφείλει επισήμως να αποκαταστήσει αυτή τη γυναίκα στη μνήμη του λαού μας και στη συλλογική του συνείδηση*». Ο συγγραφέας μιλώντας στο **Vivlio-life** χαρακτηρίζει το βιβλίο του σταθμό στη συγγραφική του πορεία «*από ιστορική άποψη, από άποψη τρόπου γραφής, από άποψη νοημάτων και ιδεών που θέλω να περάσω στους αναγνώστες που θα το πάρουν στα χέρια τους*».

Στον πρόλόγό σας λέτε πως όταν αποφασίσατε να γράψετε για την Σοφί ντε Μαρμπουά Λεμπρέν γνωρίζατε ελάχιστα πράγματα. Στην πολύμηνη έρευνά σας ανακαλύψατε έναν πλούτο πληροφοριών. Ποια από αυτές τις πληροφορίες θεωρείτε πιο εντυπωσιακή;

Πράγματι, οι πληροφορίες που ανακάλυψα στα ελληνικά αρχεία μετά από πολύμηνη έρευνα ήταν τουλάχιστον εντυπωσιακές. Περισσότερο από όλες με εντυπωσίασε μια επιστολή που φέρεται να έγραψε ο **Αδαμάντιος Κοραής** στον οπλαρχηγό **Οδυσσέα**

Ανδρούτσο μεσούσης της επανάστασης για μια πιθανολογούμενη επίσκεψη της δούκισσας και της κόρης της στην Ελλάδα. Εκεί ο **Κοραΐς** τη χαρακτηρίζει ως **μεγάλη ευεργέτιδα της Ελλάδας!**

«... σήμερα η Πολιτεία δεν έχει καταγράψει στους εθνικούς ευεργέτες, παρά τα όσα έχει προσφέρει κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821 όσο και μετά», σημειώνετε επίσης. Θέλετε να μας πείτε τους βασικούς λόγους που έπρεπε να γίνει η επίσημη αναγνώριση της προσφοράς της;

Οι ευεργεσίες της δούκισσας στον λαό μας είναι δεκάδες και θα χρειαζόμουν ειδικό άρθρο, για να μιλήσω σχετικά με αυτές. Θα περιοριστώ να αναφέρω δύο. Στη διάρκεια της επανάστασης πούλησε τα κοσμήματά της και αυτά της κόρης της Ελίζας και συγκέντρωσε 40.000 χρυσές λίρες που τις έδωσε στην ελληνική επανάσταση. Μετά τον θάνατό της, το 1854, το θερινό της ανάκτορο, η βίλα Ιλίσια στην οδό βασιλίσσης Σοφίας (τότε οδό Κηφισιάς), πέρασε στο κράτος και εκεί στεγάστηκε η Σχολή Ευελπίδων, ενώ σήμερα στεγάζεται το βυζαντινό μουσείο της Αθήνας.

- **Με την επισήμανσή σας και με δεδομένο ότι γνωρίζατε όλες τις πτυχές της ιστορίας αυτής της σπουδαίας γυναίκας, θα μπορούσαμε να εκλάβουμε την παρατήρησή σας ως παράπονο;**
Ακριβώς έτσι είναι. Νομίζω ότι το κράτος οφείλει επισήμως να αποκαταστήσει αυτή τη γυναίκα στη μνήμη του λαού μας και στη συλλογική του συνείδηση.
- **Έχετε σκεφτεί το ενδεχόμενο το βιβλίο σας να λειτουργήσει θετικά προς αυτήν την κατεύθυνση, με δεδομένο ότι επαναφέρει στη μνήμη του σύγχρονου Έλληνα που την έχει λησμονήσει; Μπορεί να καταγραφεί η Σοφί ντε Μαρμπουά Λεμπρέν στους εθνικούς μας ευεργέτες έστω και σήμερα;**
Θα το ήθελα πολύ αλλά δεν ελπίζω σε τόσο πολλά. Είναι γνωστή η αβελτηρία του κράτους μας καθώς και όλες οι σκοπιμότητες που κρύβονται πίσω από τις κινήσεις και τις πράξεις σχεδόν όλων των κυβερνήσεων από όποια παράταξη και αν προέρχονται.
- **Παρουσιάζοντας το νέο σας έργο σ' εμάς τους αναγνώστες σας ευελπιστείτε – όπως λέτε – να νιώσουμε κι εμείς τα όμορφα συναισθήματα που νιώσατε εσείς καθώς γράφατε το βιβλίο. Μιλήστε μας για τα συναισθήματά σας.**
Ήταν κάτι εντελώς περίεργο και θα έλεγα πρωτόγνωρο. Στην αρχή της έρευνάς μου είχα μεγάλη περιέργεια και επιθυμία για να «ανακαλύψω» αυτή τη γυναίκα που τόσο λίγο ήξερα. Καθώς έρχονταν στο φως όλο και περισσότερα στοιχεία ήρθε και η έκπληξη. Ακολούθησε ο θαυμασμός, η απορία, η αδημονία για να βρω όλο και περισσότερες πληροφορίες για αυτήν και πολλά άλλα. Χαρά, λύπη, ενθουσιασμός, όλα μαζί και το καθένα μόνο του.
- **Στο εξώφυλλο τον τίτλο: «Δούκισσα της Πλακεντίας» συμπληρώνει ο υπότιτλος: «Δάκρυα για τον έρωτα και την πατρίδα». Μιλήστε μας γι' αυτόν τον έρωτα...**
Η δούκισσα ήταν μια πολύ ερωτική γυναίκα. Όταν ερωτευόταν αγαπούσε πραγματικά και με πάθος. Είχε στη ζωή της πολλές περιπέτειες με εραστές. Το περίεργο της υπόθεσης είναι ότι από την έρευνά μου έμαθα πως κανείς από τους Έλληνες εραστές της δεν επέζησε για πολύ μετά που την γνώρισε. Όλοι με κάποιο τρόπο πέθαναν πρόωρα!
- **Και τώρα εξηγήστε μας ποια θεωρεί πατρίδα της η «δική σας» Δούκισσα, η οποία γεννήθηκε στη Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ, έζησε στο Παρίσι, ταξίδεψε στην Οθωμανική Ασία αλλά λάτρεψε την Ελλάδα! Σαφώς και το ερώτημα είναι ρητορικό και μια πάσα να μας μιλήσετε για την μεγάλη της αγάπη για τη χώρα μας...**
Προφανώς η Σοφί ντε Μαρμπουά-Λεμπρέν λάτρεψε την Ελλάδα και γι' αυτό όχι μόνο έμαθε ελληνικά, όχι μόνο μιλούσε ελληνικά στη νέα της πατρίδα την Ελλάδα, αλλά από το 1836 που επέστρεψε στην Αθήνα μετά από ένα μεγάλο ταξίδι στην οθωμανική αυτοκρατορία, ποτέ δεν εγκατέλειψε την Αθήνα μέχρι τον θάνατό της το 1854.
- **Δανάη Θόρτον. Είναι η νεαρή δημοσιογράφος που φθάνει από την Αμερική για να πάρει συνέντευξη από τον κόμη Αυγουστίνο Καποδίστρια και θα ήθελα να μας διευκρινίσετε αν πρόκειται για αληθινό πρόσωπο.**
Η Δανάη Θόρτον δεν είναι πραγματικό πρόσωπο αλλά ο ρόλος της στο έργο είναι κομβικός. Είναι ο άνθρωπος που ψάχνει την δούκισσα και μέσα από την έρευνά της μαθαίνουμε για αυτήν.

- **Κάποια στιγμή η δημοσιογράφος θα κληθεί να αντιμετωπίσει τη βασίλισσα Αμαλία η οποία – όπως λέτε στο οπισθόφυλλο – θα την προειδοποιήσει ότι έχει ενοχλήσει πολλούς με τις ερωτήσεις της για τη Δούκισσα. Ποια στοιχεία προσθέτει η συγγραφική πένα στην άβολη αυτή συνάντηση;**

Η υπόθεση «δούκισσα της Πλακεντίας» ήταν από την αρχή μια μπλεγμένη υπόθεση για τη δημοσιογράφο, παρά το ότι δεν το είχε πραγματικά και αυτή πιστέψει. Γιατί καθώς περνάει ο καιρός, η δημοσιογράφος θα ανακαλύπτει στοιχεία για αυτήν και πρόσωπα που είναι πίσω από τη δούκισσα τα οποία θα της λένε αμφιλεγόμενα πράγματα. Και κάποια στιγμή η δημοσιογράφος θα καταλάβει και αυτή ότι έχει μπλεχτεί σε πολύ σοβαρές καταστάσεις με την έρευνα και τις ερωτήσεις που κάνει στην Αθήνα του Όθωνα και της Αμαλίας.

- **«Η Δανάη δε δίνει σημασία καθώς καταλαβαίνει την αντιπαλότητα των δυο γυναικών». Σ' αυτήν την αντιπαράθεση οδηγείτε με τη γραφή σας τη σκέψη μας υπέρ μιας εκ των δυο δυναμικών γυναικών; Θέλετε να πάρει θέση ο αναγνώστης;** Ειλικρινά δεν είχα κάτι τέτοιο όταν έγραφα το μυθιστόρημα. Αλλά βέβαια ο κάθε αναγνώστης όταν διαβάζει το κείμενο μπορεί ενδεχομένως να πάρει θέση υπέρ κάποιου χαρακτήρα ή ενάντια σε κάποιον άλλο. Άλλωστε αυτό είναι η ζωντάνια του κειμένου και βέβαια η ομορφιά της λογοτεχνίας.
- **Πώς διαχειριστήκατε στη συγγραφή του βιβλίου τη σχέση της ηρωίδας σας με την κόρη της Ελίζα; Πολλοί τη χαρακτηρίζουν σχεδόν αρρωστημένη αγάπη. Είναι έτσι; Ίσως και κάτι περισσότερο. Η επιβλητικότητα της δούκισσας πάνω στην κόρη της ήταν σχεδόν απόλυτη. Σήμερα δε ίσως και να χαρακτηριζόταν μητέρα – τύραννος. Η Ελίζα δεν ενεργούσε ποτέ αν δεν ζητούσε την άδεια της μητέρας της. Και όταν το έκανε αυτό, όπως λένε όταν αγάπησε έναν νέο, η δούκισσα ένιωσε προδομένη. Άλλες απόψεις αναφέρουν ότι αυτά είναι θεωρίες που ποτέ δεν αποδείχτηκαν πραγματικά. Πάντως είναι σίγουρο ότι η δούκισσα ήταν ένας κλειστός χαρακτήρας που σπάνια άφηνε εξωτερικούς παράγοντες να εισβάλλουν στον χώρο της. Έτσι οι φήμες που αναπαρήγαν οι εφημερίδες της εποχής οργίαζαν.**
- **Στη συνάντησή της με τον Γάλλο Πρέσβη Θεοβάλδο Πισκατορού η δημοσιογράφος πετάγεται έκπληκτη τη στιγμή που ακούει ότι η δούκισσα βαλσάμωσε την κόρη της όταν αρρώστησε και πέθανε στη Βηρυτό. Εδώ τι μας λέει η έρευνά σας; Είναι αλήθεια ή φήμες;** Είναι ένα απολύτως αληθινό περιστατικό που το έγραψαν οι εφημερίδες και οι κύκλοι της δούκισσας ουδέποτε έσπευσαν να το διαψεύσουν. Ούτε και η δούκισσα κινήθηκε ποτέ νομικά ενάντια σε κάποια εφημερίδα. Πράγμα που θα μπορούσε να κάνει άλλωστε. Άλλα ήταν κοινό τοις πάσι στην Αθήνα της εποχής ότι η δούκισσα είχε βαλσαμώσει την κόρη της και τη διατηρούσε στην ψύχρα του υπογείου του σπιτιού της στην περιοχή του σημερινού Μεταξουργείου που εκείνη την εποχή ήταν ερημιά, μια έξοχη στα περίχωρα της Αθήνας.
- **Το ίδιο ερώτημα ισχύει και για το αν μάνα και κόρη ήταν ερωτευμένες με τον ίδιο άντρα. Είναι φήμες; Γιατί αυτό εισπράττουμε διαβάζοντας στον ίδιο διάλογο: «πάντως φημολογείται και κάτι ακόμα...».** Αυτό όντως είναι μια φήμη που όμως ενδεχομένως να είχε μέσα της κάποια σπέρματα αλήθειας. Ο Ηλίας Κατσάκος Μαυρομιχάλης ήταν ένας πανέμορφος άντρας που είχε γνωρίσει τις δυο γυναίκες στο Ναύπλιο την εποχή του Καποδίστρια. Δεν αποκλείεται να συνδέθηκε ερωτικά με κάποια από τις δυο. Λέγεται δε ότι ήταν παντρεμένος και με παιδί, όμως αρραβωνιάστηκε κρυφά την Ελίζα ή ότι έδωσε υπόσχεση γάμου σε αυτήν, παρουσία της δούκισσας που τον εκτιμούσε ιδιαίτερα, πιθανόν δε και να τον είχε ερωτευτεί. Και γι' αυτό υπεχώρησε, για χάρη της κόρης της.
- **«Η δούκισσα έχει έρωτα με την Ελλάδα. Γι' αυτό από χρόνια έχει εγκατασταθεί μόνιμα εδώ και ποτέ πια δεν επέστρεψε στο Παρίσι...», συμπληρώνει ο πρέσβης δείχνοντας την αγάπη της Σοφίας για την Ελλάδα. Ας δούμε και την άλλη πλευρά. Πώς την υποδέχτηκαν και πώς της φερόντουσαν οι Έλληνες;** Οι Έλληνες της Αθήνας είχαν να λένε για τη δούκισσα. Ιδιαίτερα δε οι χωρικοί του Χαλανδρίου είχαν σε μεγάλη εκτίμηση τη δούκισσα που τη θεωρούσαν ίσως και ως τη δική τους βασίλισσα που τους προστάτευε. Τους έδινε δουλειά τον χειμώνα που τα μεροκάματα λιγόστευαν, έκανε διάφορα για να βελτιώσει τη ζωή τους στο χωριό και στη

γύρω περιοχή όπως το ότι άνοιξε δρόμους, έφτιαξε κρήνες έφερε το νερό στην περιοχή τους, τους έφτιαξε σπίτια και γέφυρες. Στην Αθήνα οι κάτοικοι τη θεωρούσαν πολύ μυστηριώδη και εκκεντρική και πολλές φορές φήμες για τη ζωή της και τη δράση της μέσα στο σπίτι της κατέληγαν στις εφημερίδες και διογκώνονταν παραφορά.

- **Ποια πρόσωπα πλαισιώνουν τους κεντρικούς ήρωες του ιστορικού μυθιστορηματός σας;**
Μέσα στις σελίδες του έργου μου πέρα από τα κεντρικά πρόσωπα που σχετίζονται ανάμεσα με τη δούκισσα υπάρχουν τόσο μυθιστορηματικοί χαρακτήρες που συνήθως παίζουν κάποιο παράταιρο ρόλο. Υπάρχουν όμως και προσωπικότητες, όπως ο βασιλιάς Όθων και η βασίλισσα Αμαλία, η μεγάλη αντίπαλος της δούκισσας στην Αθήνα, ο πρωθυπουργός Ιωάννη Κωλέπτης που είχε δεσμούς με τη Δούκισσα, ο στρατηγός Μακρυγιάννης, ο Τζανής Μαυρομιχάλης, αδελφός του Πετρόμπεη, ο Αυγουστίνος Καποδίστριας, αδελφός του κυβερνήτη Ιωάννη και πολλοί άλλοι.
- **Πόσοι από τους κατοίκους της πρωτεύουσας, οι οποίοι διασχίζουν σήμερα τη λεωφόρο Δουκίσσης Πλακεντίας στο Χαλάνδρι ή τους τους δρόμους στους οποίους έχει δοθεί το όνομα αυτής της ξεχωριστής γυναίκας, πιστεύετε πως γνωρίζουν την ιστορία της;**
Αυτό δεν το γνωρίζω. Αλλά ειδικά σε αυτές τις περιοχές είμαι σίγουρος ότι η Δούκισσα της Πλακεντίας έχει ακόμα και σήμερα φανατικούς θαυμαστές.
- **Οι σημειώσεις σας μετά τον επίλογο αποτελούν μία σύντομη αναδρομή στην Αθήνα του χθες και στο βιβλίο σας καταλαμβάνουν πενήντα τρεις σελίδες, που συμπληρώνουν την ιστορία και διευκολύνουν τον αναγνώστη. Πιστεύετε πως η τεκμηρίωση σε μυθιστορήματα που βασίζονται σε ιστορικά γεγονότα είναι απαραίτητη;**
Τι περισσότερες φορές ναι. Όταν είναι πολύ συγκεκριμένες και σύντομες σε έκταση βοηθούν πολύ τον μέσο αναγνώστη που έχει μικρή γνώση της ιστορικής πραγματικότητας μιας εποχής να μπει καλύτερα στο κλίμα του μυθιστορήματος και έτσι να κατανοήσει πολύ καλύτερα, πρόσωπα, καταστάσεις χρονολογίες αλλά και τις βαθύτερες έννοιες που προσπαθεί να περάσει μέσα από τις σελίδες του ο συγγραφέας.
- **«Το παρόν βιβλίο είναι από τα πιο σημαντικά που έχω συγγράψει», διευκρινίζετε κι εγώ τουλάχιστον διακρίνω μια συγκίνηση στα λόγια σας. Πόσο σας έχει επηρεάσει αυτή η λησμονημένη δούκισσα;**
Θα έλεγα πάρα πολύ. Ασχολήθηκα με το βιβλίο σχεδόν δυο χρόνια τόσο με την έρευνα όσο και με τη συγγραφή. Το παρόν βιβλίο είναι για εμένα ένας σταθμός από πολλές απόψεις. Από ιστορική άποψη, από άποψη τρόπου γραφής, από άποψη νοημάτων και ιδεών που θέλω να περάσω στους αναγνώστες που θα το πάρουν στα χέρια τους.
- **Ακόμη και αν είναι το πιο σημαντικό σας βιβλίο σίγουρα θα σκέφτεστε το επόμενο συγγραφικό ραντεβού με τους χιλιάδες αναγνώστες που σας ακολουθούν εδώ και χρόνια. Θέλετε να το μοιραστείτε με τους φίλους του Vivlio-life;**
Όσο και αν ακουστεί περίεργο ομολογώ ότι στην παρούσα φάση δεν ασχολούμαι με κάτι άλλο. Η δούκισσα της Πλακεντίας με κούρασε αρκετά, περισσότερο θα έλεγα συναισθηματικά και διανοητικά παρά σωματικά. Στην παρούσα φάση της ζωής μου ασχολούμαι περισσότερο με την διάδοση του έργου μου στους κάλους αναγνώστες προσπαθώντας να επικοινωνώ το έργο μου.

ΘΑΝΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 140.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Η Δούκισσα της Πλακεντίας

Δάκρυα για τον έρωτα
και την πατρίδα

ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ